

Konference om den biologiske mangfoldighed - Nagoya 2010

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2010 om EU's strategiske mål med henblik på det 10. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (biodiversitetskonventionen - CBD), der afholdes i Nagoya (Japan) fra den 18. til den 29. oktober 2010

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det 10. møde i partskonferencen (COP 10) under FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (biodiversitetskonventionen - CBD), der afholdes i Nagoya (Japan) fra den 18. til den 29. oktober 2010,
  - der henviser til forespørgslerne til Kommissionen og Rådet om EU's strategiske mål med henblik på det 10. møde i partskonferencen under konventionen om den biologiske mangfoldighed (biodiversitetskonventionen), der afholdes i Nagoya (Japan) fra den 18. til den 29. oktober 2010 (O-0111/2010 – B7-0467/2010 – O-0112/2010 – B7-0468/2010),
  - der henviser til Det Europæiske Råds møde i Göteborg i 2001, hvor det vedtoges at standse tabet af biologisk mangfoldighed senest i 2010 som led i EU's strategi for bæredygtig udvikling,
  - der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 25.-26. marts 2010, særlig punkt 14,
  - der henviser til rapporten fra den åbne ad hoc-arbejdsgruppe vedrørende evaluering af implementeringen af biodiversitetskonventionen om arbejdsgruppens tredje møde, der fandt sted fra den 24. til den 28. maj 2010, og om udkastet til en strategisk plan for tiden efter 2010,
  - der henviser til rapporterne fra det niende møde i den åbne ad hoc-arbejdsgruppe vedrørende adgang og fordeling af fordele, afholdt fra 22. til 28. marts 2010, og til udkastet til ABS-protokol (Cali- og Montreal-bilagene),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5, og artikel 110, stk. 2,
- A. der henviser til, at biodiversitetskonventionen er den største globale aftale om beskyttelse af den biologiske mangfoldighed; der henviser til, at den er blevet undertegnet af 193, herunder de 27 EU-medlemsstater og EU,
- B. der henviser til, at FN's år for biodiversitet skulle give den politiske impuls til at styrke gennemførelsen af alle de tre mål for biodiversitetskonventionen, nemlig bevarelse af den biologiske mangfoldighed, bæredygtig anvendelse af den biologiske mangfoldighed og en rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, der stammer fra anvendelse af genetiske ressourcer,
- C. der henviser til, at Verdensbanken vurderer, at 60 millioner mennesker fra oprindelige

befolkningsgrupper er fuldstændig afhængige af skove; der henviser til, at afskovning udgør en større hindring for at opnå 2015-målene på grund af tabet af de økosystemtjenester, som skovene yder (såsom nedbør, forebyggelse af jorderosion og rensning af vand),

- D. der henviser til, at "Blue Carbon"-rapporten (offentliggjort af FAO, UNEP og IUCN i oktober 2009) viser, at forringelsen af kystområder (via overfiskning, ødelæggelse af mangrove og eutroficerings) og ødelæggelse af marine habitater udgør en væsentlig trussel mod havnenes evne til at absorbere CO₂, og derfor er en meget betydelig trussel mod klimapolitikken,
- E. der henviser til, at betydelige mangler i forbindelse med gennemførelsen af biodiversitetskonventionens arbejdsprogrammer bør afhjælpes,
- F. der henviser til, at beskyttelse af biodiversitet er et nøgleelement i opfyldelsen af 2015-målene, og til, at biodiversitetsmålet for 2010 i 2006 blev medtaget som et nyt mål under Udviklingsmål 7 ("Sikre miljømæssig bæredygtighed"),
- G. der henviser til, at FN's Generalforsamling har erklæret 2010 for internationalt år for biodiversitet, og til, at temaet for den internationale dag for biodiversitet i 2010 er "Biodiversitet med henblik på udvikling og bekæmpelse af fattigdom",
- H. der henviser til, at 70 % af verdens fattige lever i landområder og er direkte afhængige af biodiversitet for at sikre deres overlevelse og velfærd, og til, at de fattige i byerne også er afhængige af biodiversitetens økosystemtjenester, som f.eks. bevarelse af luft- og vandkvaliteten og nedbrydning af affald,

Behov for hurtig handling

1. er meget foruroliget over, at hverken det globale biodiversitetsmål for 2010 om i væsentlig grad at begrænse tabet af biologisk mangfoldighed eller EU's målsætning om at standse forringelsen af den biologiske mangfoldighed er blevet opfyldt;
2. er dybt bekymret over den manglende bevidsthed om, at det haster med at standse tabet af biologisk mangfoldighed, som præger den internationale politiske dagsorden;
3. er meget foruroliget over den stadige stigning i den ulovlige anvendelse af genetiske ressourcer og det udbredte biopirateri, der foregår på globalt plan;
4. understreger, at man med passende ressourcer og politisk vilje råder over redskaberne til at begrænse tabet af biologisk mangfoldighed i større målestok; er overbevist om, at der kan opnås mange synergieffekter ved at beskytte klimaet, opnå 2015-målene og bringe tabet af den biologiske mangfoldighed til ophør;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at spille en ledende rolle på COP 10 for at overbevise alle parterne om, at det nu er presserende at handle; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at offentliggøre deres holdninger snarest muligt forud for COP 10;
6. opfordrer kraftigt Kommissionen og medlemsstaterne til – for at man skal kunne spille en

sådan ledende rolle – at tale med én stemme og forbedre hastigheden og effektiviteten af deres interne beslutningsprocedure, således at de hurtigt kan nå til enighed om en intern EU-holdning til COP 10 og afsætte flere ressourcer og mere tid til deres diplomatiske indsats over for tredjelande;

7. finder det inkonsekvent og beklageligt, at værtslandet Japan har forhindret vigtige fremskridt med hensyn til beskyttelsen af truede marine arter, bl.a. tunfisk og hvaler, inden for andre fora som CITES og IWC;

Økonomi

8. understreger, at det i løbende undersøgelser som TEEB-undersøgelsen ("The Economics of Ecosystems and Biodiversity") skønnes, at velfærdstab som følge af tab af biologisk mangfoldighed i øjeblikket ligger på 50 mia. EUR om året (lige under 1 % af BNP) og vil stige til 14 000 mia. eller 7 % af det skønnede årlige BNP i 2050; understreger, at ifølge TEEB-undersøgelsen bliver afkastet på investeringer i bevarelse af biologisk mangfoldighed op til 100 gange større;
9. er af den opfattelse, at de afgørelser, der skal træffes på COP 10, navnlig skal afspejle resultaterne af TEEB-undersøgelsen og bygge på henstillingerne heri, dvs. at omkostningerne ved tab af biodiversitet og værdien af den biologiske mangfoldighed skal fremgå af nationalregnskabet; understreger, at det ellers ikke vil være muligt at kontrollere de finansielle og økonomiske følger, som den nuværende biodiversitetskrise vil få for økonomien; understreger, at der bør lægges større vægt på at undersøge og forbedre markedsinstrumenter som f.eks. "habitat banking" og betaling for økosystemtjenester for at bidrage til at sikre passende finansielle ressourcer til den biologiske mangfoldighed;
10. understreger, at det er vigtigt at udvikle og forbedre de metoder, der anvendes til at foretage en præcis beregning af den økonomiske værdi af økotjenester og således fastslå omkostningerne ved tab af biologisk mangfoldighed; mener, at der i denne forbindelse vil fremkomme værdifulde data, som kan bruges til at informere de politiske beslutningstagere, udvikle kampagner med henblik på at skabe øget opmærksomhed og bidrage til en bredere offentlig debat;
11. understreger, at biodiversitet og økosystemer giver kollektive fordele og skal betragtes som fælles goder; bemærker imidlertid med bekymring, at lokalsamfund ofte kun får en ringe eller slet ingen betaling for de tjenester, de bidrager til at yde, selv om de rammer hårdt af tabet af biologisk mangfoldighed og sammenbrud i økosystemtjenesterne; opfordrer derfor indtrængende beslutningstagerne i Nagoya til at fastlægge strategiske redskaber, som kan råde bod på denne ulige fordeling af naturens goder og til at finde veje til at skaffe finansiell og teknisk støtte til samfund og enkeltindivider, som er engageret i fornuftig forvaltning af naturressourcer;

Strategisk plan for konventionen om den biologiske mangfoldighed

Overordnet målsætning for 2020 og vision for 2050

12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte en ambitiøs overordnet målsætning for biodiversitetskonventionen for 2020, nemlig at standse tabet af biologisk

mangfoldighed samt retfærdig fordeling af værdier og fordele ved biologisk mangfoldighed og økosystemtjenester; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forpligte sig på en vision for 2050, der sikrer, at økosystemerne beskyttes, værdiansættes og bevares;

Strategiske mål og hovedmålsætninger for 2020

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte målbare, ambitiøse, realistiske og tidsbestemte delmål navnlig med henblik på at sikre, at følgende mål nås inden 2020:
- alle er klar over værdien af den biologiske mangfoldighed, og hvilke skridt de kan tage for at beskytte den,
  - værdien af den biologiske mangfoldighed og de muligheder, der kan opnås ved at bevare og anvende den på en bæredygtig måde, integreres i nationalregnskaber og udviklingspolitikker og politikker og strategier til bekæmpelse af fattigdom,
  - subsidier, der skader den biologiske mangfoldighed, afskaffes,
  - parterne har udformet og gennemfører planer for at øge ressourceeffektiviteten, begrænse affaldsmængden og holde ressourceanvendelsen inden for økologiske grænser,
  - der sker ingen nettorydning af skov, tab og forringelse af naturlige levesteder bringes til ophør, mens udviklingslandene får bistand til at forvalte deres skove på en bæredygtig måde,
  - presset på marine økosystemer på grund af overfiskning bringes til ophør, og ødelæggende fangstmetoder afskaffes,
  - indførelse af invasive arter og disses etablering er bragt til ophør,
  - mindst 20 % af land-, ferskvands- og havområderne er blevet beskyttet,
  - biodiversiteten og landøkosystemer, ferskvandsøkosystemer og kystøkosystemer bidrager i øget grad til at udskille og fastholde drivhusgasser,
  - udryddelse af kendte truede arter forhindres
  - 15% af beskadigede økosystemer er blevet genoprettet,
  - de fordele, der er forbundet med at anvende genetiske ressourcer, bliver fordelt, og der er etableret en fond vedrørende adgang til og fordeling af fordele
  - inddragelse af alle berørte parter i planlægningsprocessen, vidensforvaltning og kapacitetsopbygning implementeres, og der er indført systemer, som skal beskytte traditionel viden, indfødte folks skikke og sædvanebetinget bæredygtig udnyttelse af biodiversitet;
  - kapaciteten (menneskelige ressourcer og finansiering) til gennemførelse af

konventionen er øget;

- det er lykkedes at standse tabet af genetisk mangfoldighed blandt kulturplanter og husdyr i landbrugsøkosystemerne og blandt vilde artsfæller;

Indikatorer

14. understreger nødvendigheden af at vedtage konkrete indikatorer baseret på videnskabelige data for at måle, hvilke fremskridt der er sket hen imod opfyldelse af de strategiske mål;
15. støtter implementeringen inden for EU af instrumenter som f.eks. informationssystemet for biodiversitet i Europa (BISE-portalen) og det EU-referencescenarie for biodiversitet, der er etableret af Det Europæiske Miljøagentur; mener, at det er sammenlignelige instrumenter, der kan øge effektiviteten af internationale aftaler og tiltag inden for konventionens rammer;

Adgang til genetiske ressourcer samt fordeling af fordele (ABS)

16. bemærker, at medmindre forhandlingerne om den internationale ABS-ordning på COP 10 bringes til en vellykket afslutning, således at der opnås enighed om en protokol til biodiversitetskonventionen med juridisk bindende og ikke-bindende bestemmelser, kan der ikke opnås en bredere aftale om konventionens strategiske plan for tiden efter 2010;
17. bekræfter princippet om, at livsformer og livsprocesser ikke er patenterbare; understreger derfor behovet for at opretholde en ”forædlerundtagelse” i overensstemmelse med den internationale konvention om beskyttelse af plantenyheder (UPOV-konventionen);
18. understreger, at ABS-protokollen skal sikre gennemsikuelighed, retssikkerhed og forudsigelighed omkring adgangen til genetiske ressourcer og en rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, der stammer fra anvendelse af genetiske ressourcer, afledte produkter heraf og traditionel viden i forbindelse med genetiske ressourcer;
19. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde for, at princippet om frit, forudgående og informeret samtykke fra oprindelige og lokale samfund med hensyn til adgang til traditionel viden i forbindelse med genetiske ressourcer medtages i protokollen;
20. erkender, at traditionel viden i forbindelse med genetiske ressourcer er relevant for bevarelse og bæredygtig anvendelse af den biologiske mangfoldighed og en rimelig og retfærdig fordeling af de fordele, der stammer fra anvendelse af genetiske ressourcer, og derfor i tilstrækkeligt omfang skal indgå i ABS-protokollen på linje med FN’s erklæring om indfødte folks rettigheder;
21. opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at acceptere Cali-udkastet om fordeling af fordele, der hidrører fra offentligt tilgængelig traditionel viden, om fordeling af fordele, der hidrører fra anvendelsen af derivativer af genetiske ressourcer, om overvågning, sporing og rapportering i forbindelse med anvendelsen af genetiske ressourcer samt bestemmelserne om indbyrdes aftalte vilkår mellem brugere og leverandører af genetiske ressourcer;
22. anerkender landenes indbyrdes afhængighed med hensyn til genetiske ressourcer til

fødevarer og landbrug og deres betydning for fødevarer sikkerhed på verdensplan og derfor behovet for at tage hensyn til disse genetiske ressourcer i forhandlingerne om den internationale ABS-ordning;

23. tager til efterretning, at der ikke er enighed om, hvorvidt den kommende ABS-protokol skal anvendes med tilbagevirkende kraft, og opfordrer indtrængende parterne til at finde praktiske og retfærdige løsninger for at tage hensyn til berettigede betænkeligheder;

Tematisk arbejdsprogram – biologisk mangfoldighed i hav- og kystområder

24. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til stærkt at understrege betydningen af, at der gøres yderligere fremskridt med hensyn til at indkredse og beskytte økologisk eller biologisk værdifulde områder og arter i havområder inden for eller uden for national jurisdiktion;

Tematisk arbejdsprogram – beskyttede områder

25. anerkender, at der er sket væsentlige fremskridt i forbindelse med gennemførelsen af arbejdsprogrammet for beskyttede områder; understreger dog, at der stadig skal gøres en stor indsats for at gennemføre dette program i fuld udstrækning;
26. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der på COP 10 gives prioritet til passende støtte til og forvaltning af beskyttede områder samt formidling af fordelene ved beskyttede områder til centrale beslutningstagere, og til om fornødent at kræve, at de økonomiske midler øges;
27. understreger, at Kommissionen, FN og de stater, der er deltagere i de retlige protokoller om udpegning af naturparker og beskyttede områder, i overensstemmelse med det princip, der er indeholdt i verdenserklæringen om menneskerettigheder, bør medtage en bestemmelse, der garanterer retslig og juridisk beskyttelse af indfødte folks rettigheder over landområder i kraft af deres traditionelle ejendomsforhold til disse områder, opretholdelse af deres sociale aktiviteter og den traditionelle udnyttelse af deres områder, og formelt anerkender de indfødte folks rettigheder i de eksisterende forvaltningsstrukturer;
28. understreger, at der i erklæringerne om beskyttede områder og i bevaringsstrategierne må lægges op til at skabe en protokol, som omfatter en definition af de integrerede tropiske systemer, herunder vand;

Biodiversitet og klimaændringer

29. understreger behovet for at inddrage beskyttelse af den biologiske mangfoldighed i klimapolitikken og maksimere de gensidige fordele ved de to målsætninger; understreger endvidere, at økonomiske bidrag til bevarelse af biologisk mangfoldighed i praksis har en positiv indvirkning på strategierne for tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, ikke mindst fordi de fleste nationale tilpasningsplaner, der indgives inden for rammerne af UNFCCC, og særlig udviklingslandenes planer, lægger vægt på økosystemernes modstandskraft; kræver derfor yderligere bestræbelser for at øge synergien og forbindelserne mellem den biologiske mangfoldighed og klimapolitikker og navnlig mellem konventionen om klimaændringer og biodiversitetskonventionen; slår i denne

forbindelse til lyd for, at biodiversitetskonventions-sekretariatet får mandat til at bidrage til arbejdet under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC);

30. bekræfter, at biologisk mangfoldighed og modstandsdygtige økosystemer spiller en afgørende rolle for modvirkning af og tilpasningen til klimaændringerne, navnlig i betragtning af, at økosystemerne til lands og til vands i øjeblikket absorberer omkring halvdelen af de menneskeskabte CO₂-udledninger;
31. understreger behovet for at beskytte økosystemernes modstandskraft ved at træffe foranstaltninger til at forebygge den udbredte udsætning af genetisk modificerede organismer under behørig hensyntagen til bestemmelserne i Cartagena-protokollen om biosikkerhed;

Integrering af biodiversitet i udviklingspolitik

32. glæder sig over oprettelsen af Den Mellemsstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES), som bør følge den model, der er fastsat af FN's Klimapanel (IPCC);
33. understreger, at programmer rettet mod beskyttelse af biodiversitet og fattigdomsbekæmpelse skal tage fat på de fattiges prioriteringer og lægge større vægt på lokalt baseret miljøforvaltning, garanteret adgang til biodiversitetsressourcer, jordreformer og anerkendelse af sædvanebaserede ordninger for jordbesiddelse;
34. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at give den globale klimaalliance og dens støttefacilitet ny fremdrift for at styrke udviklingslandenes kapacitetsopbygning og vidensbase med hensyn til de forventede virkninger af biodiversitetstab og til at integrere den effektivt i udviklingsplaner og -budgetter; opfordrer EU til at gøre fuldt brug af millenniumvurderingen af økosystemerne i dets strategi for udviklingssamarbejde;
35. minder om, at 80 % af verdens befolkning er afhængig af traditionelle, plantebaserede lægemidler, og at biodiversitet kan bidrage til at mindske de nationale udgifter til levering af lægemidler i mange udviklingslande, idet den danner grundlaget for traditionelle lægemidler og mange syntetiske lægemidler; opfordrer derfor indtrængende COP-10 til at tage skridt med henblik på at imødegå biopirateri; understreger, at beskyttelse af biodiversitet er direkte knyttet til opfyldelsen af Udviklingsmål 6;
36. opfordrer til, at der i Kommissionens regionale strategidokumenter og landestrategidokumenter medtages særlige foranstaltninger med sigte på formel anerkendelse af landbefolkningers og indfødte befolkningers ret til at forvalte naturressourcer og til at høste fordelene deraf;
37. er overbevist om, at reformen af subsidier (inden for landbrugs-, fiskeri- og energisektoren) i EU er altafgørende for udviklingspolitikens kohærens med henblik på at undgå at gøre skade på biodiversiteten og økosystemtjenesterne; minder samtidig om, at potentialet for at fjerne skadelige subsidier i udviklingslandene (navnlig inden for brændstof-, fødevarer- og vandsektoren) skal ledsages af udligningsmekanismer for de fattige, som måske rammes negativt ved en øjeblikkelig ophævelse heraf;

38. støtter anvendelsen af nationale biodiversitetsstrategier og -handlingsplaner med henblik på at integrere biodiversitetens bidrag til udvikling og fattigdomsbekæmpelse;
39. understreger den biologiske mangfoldigheds betydning for at afbøde forekomsten af sygdomme såsom malaria, idet det er blevet påvist, at de er mindre udbredt i områder, hvor der stadig er skov, og hvor der er et mere varieret fugleliv;
40. understreger, at den økologiske produktionsmetode bidrager til at bevare jord, vand og biodiversitet og samtidig tilvejebringer den mangfoldighed, der er nødvendig for sund ernæring; opfordrer derfor indtrængende til at øge investeringerne i bæredygtigt landbrug med henblik på at forbedre fødevarer sikkerhed og mindske fattigdom;

Biobrændstoffer

41. understreger behovet for, at der på COP 10 vedtages en henstilling om biobrændstoffer; minder om, at det er yderst vigtigt at vurdere, hvilke direkte og indirekte virkninger biobrændstoffer har for den biologiske mangfoldighed; understreger endvidere, at der skal opstilles certificerings- og bæredygtighedskriterier for biobrændstoffer;

Invasive fremmede arter

42. gør opmærksom på, at det, hvad angår hasteforanstaltninger, er nødvendigt at opprioritere tiltag mod invasive arter, der allerede giver anledning til alvorlige ubalancer i økosystemerne med særdeles negative konsekvenser for biodiversiteten som helhed;

Finansiering

43. understreger behovet for drastisk at øge den globale finansiering til den biologiske mangfoldighed, navnlig via eksisterende finansieringskilder samt nye og innovative kilder, bl.a. nye og innovative markedsbaserede instrumenter;
44. opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at offentliggøre deres finansielle forpligtelser med hensyn til implementeringen af målene i biodiversitetskonventionen i god tid forud for COP 10;
45. er overbevist om, at offentlig finansiering alene ikke vil være tilstrækkelig til at opfylde biodiversitetsmålet i biodiversitetskonventionen, og understreger, hvor vigtigt virksomhedernes sociale ansvar for også at tage hensyn til biodiversiteten er;
46. mener i lyset af TEEB-undersøgelsens resultater, at der i forbindelse med COP 10 også sendes et budskab til den private sektor om de økonomiske fordele, der er forbundet med at deltage i kampen for at bevare den biologiske mangfoldighed;
47. understreger imidlertid, at beslutningen om virksomhedernes sociale engagement bør omfatte ikke alene frivillige tilsagn, men også forpligtelser, særlig hvad angår levering af og adgang til information og hensyntagen til indfødte folk og lokale samfund ved etableringen af en permanent dialog;
48. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle innovative ordninger for betaling for økosystemtjenester, hvor der mobiliseres privat finansiering, og

gennemføre disse systemer, mens der sikres et optimalt beskyttelsesniveau for de pågældende økosystemer;

49. understreger imidlertid, at sådanne systemer bør tage højde for erfaringerne fra den nylige finanskrisen og manglerne ved CO₂-emissionshandelssystemerne; understreger endvidere, at spørgsmålet om disse begrænsninger bør nævnes udtrykkeligt i mandatet for den særlige arbejdsgruppe om finansiel innovation;
50. er af den opfattelse, at klimafinansieringsinstrumenter som f.eks. REDD+, fast-track-finansiering, CDM og JI bør reformeres, således at de kommer til at omfatte foranstaltninger til beskyttelse af den biologiske mangfoldighed samt menneskerettigheder og indfødte folks rettigheder, og der sikres gensidige fordele for den biologiske mangfoldighed, hvor det er muligt;
51. understreger desuden, at reformerne må omfatte nye FN-skovdefinitioner på biobasis i lyset af de vidtspændende variationer mellem forskelligartede biomer med hensyn til biodiversitet og kulstofværdier, og at der klart må sondres mellem skove bestående af hjemmehørende arter og skove, hvor træmonokulturer og ikke-hjemmehørende arter er fremherskende; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at arbejde i denne retning i Hjelpeorganet for Videnskabelig og Teknologisk Rådgivning (SBSTA);
52. understreger desuden, at det er nødvendigt at finde løsninger med henblik på at indregne eksterne omkostninger, såsom skadelig indvirkning på den biologiske mangfoldighed eller omkostninger til at støtte den, i produkternes endelige markedspris;

Synergi mellem de tre Rio-konventioner

53. mener, at synergien mellem de tre Rio-konventioner om den biologiske mangfoldighed (CBD), klimaændringer (UNFCCC) og ørkendannelse (UNCCD) bør styrkes;
54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at støtte tanken om at afholde et møde på højt plan inden for rammerne af de tre Rio-konventioner som led i Rio+20-topmødet i 2012;

Den Mellemlandslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelse (IPBES) og vidensdeling

55. glæder sig over den aftale om at oprette en mellemstatslig videnspolitikplatform vedrørende biodiversitet og økosystemydelse (IPBES), som regeringerne nåede frem til i juni 2010 i Busan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at IPBES faktisk etableres så tidligt som muligt i 2011; mener, at det er af den største vigtighed, at EU og medlemsstaterne sikrer tilstrækkelige ressourcer til forskning i den biologiske mangfoldighed, da IPBES' bidrag vil afhænge af kvaliteten af den forskning, der foretages i EU og på internationalt plan;
56. kræver et bedre vidensgrundlag og forbedrede teknologier vedrørende den biologiske mangfoldighed, dens værdi og funktion og en bedre deling af denne viden og disse teknologier;

En koordineret tilgang

57. insisterer på, at bæredygtigheden hos de produkter, der forhandles, skal være et centralt spørgsmål i internationale handelsaftaler; understreger i denne sammenhæng, at det er nødvendigt at inddrage ikke-handelsmæssige aspekter, herunder produktionsmetoder og respekt for den biologiske mangfoldighed, i alle fremtidige WTO-aftaler;
58. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indarbejde miljøaspektet i deres forbindelser med tredjelande og fortsætte det grønne diplomati;
59. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den opdaterede "2010"-hovedmålsætning fra den strategiske CBD-plan, der skal vedtages på CBD COP 10 i Nagoya, endvidere inkorporeres som opdateret målsætning for 2015-mål nr. 7 (MDG nr. 7) og fremmes som en afgørende forudsætning for at nå disse vigtige mål inden for 2015-fristen; understreger, at det er af afgørende betydning, at Kommissionen og medlemsstaterne anerkender de mange synergier og indbyrdes afhængighedsforhold, der findes mellem de forskellige 2015-mål, og behandler dem som én samlet pakke;

o
o o

60. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, regeringerne og parlamenterne i de lande, der har tilsluttet sig biodiversitetskonventionen, og til konventionens sekretariat.